

கனவை ருனவாக்குவோம்...

10

நண்பர்களே...

ம. திருவள்ளுவர்

எப்போதும் எதிர்பார்ப்பால் நிறைந்திருக்கும் நெஞ்சம்-முறையற்ற முயற்சிகளிலெல்லாம் ஈடுபடச் சொல்லும் ; ஈடுபடும் ஒவ்வொரு முறையுமே வெற்றியை எதிர் நோக்கும் ; அப்படி வெற்றி கிடைக்காத ஒருவர் வெறி கொண்டவராக மாறி, வீண் பழி சுமத்து வதிலும் ; வேண்டாத செய்திகளைப் பரப்பு வதிலும் சுகம் காணத் தொடங்குவார். சில

நேரங்களில் விரக்தி மேலிடும். இறுதியாய் எல்லா வற்றையும் விட்டு விட்டு தன் இயலாமையை பிறர் மீது சுமத்தப் பார்ப்பார். தன்னை நியாயப்படுத்த எதையும் செய்யத் துணிந்தும் விடுவார். இப்படிப்பட்ட நிலையை எட்டுபவர்

தன்னாளுமை குறைந்தவராக இருப்பார்.

மாறாக, நம்பிக்கை கொண்டவர் ; தன் தேவையை உணர்வார் ; அதனை அடைய அவசரப்படமாட்டார் ; ஆத்திரப் படமாட்டார். முறையான வழிகளை நாடி முறைப்படியான, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு சில முயற்சிகளில் ஈடுபடுவார். அந்த முயற்சிகள்-முறையானவை என்று அவர் நம்புவதால் ; முடிவுகள் வெளிவரும் வரை பொறுமையாகக் காத்திருப்பார். பதற்றம் கொள்ள மாட்டார் ; ஒரு வேளை கிடைக்காமல் போய்விடுமோ என்னும் அவ நம்பிக்கையைப் புறந்தள்ளுவார் ; ஒரு வேளை அவரது முதுல் சில முயற்சிகளில் தோல்வி காண நேரிடலாம். என்றாலும் அதனால் மனமுடைய மாட்டார் ; பிறரின் மனம் நோகும் படியும் நடந்து கொள்ளமாட்டார்.

மாறாக, தனது முயற்சிகளை சற்றே சிந்தித்துப் பார்த்து- அந்த வழிமுறைகளில் உள்ள குறைபாட்டை உணர்ந்து, அடுத்த முயற்சிகளின்போது அவற்றைச் சரி செய்ய முயற்சி எடுப்பார்.

இப்படிப்பட்ட நம்பிக்கையைத் தன் அடித்தளமாகக் கொண்டவர்கள் தமது ஒவ்வொரு முயற்சியின் போதும் உற்சாகம் மிக்கவராகவும், ஊக்கம்

உடையவராகவும் காணப்படுவார். அவர்களின் செயல்பாடுகள் அனைத்தும் மிகுந்த உந்து சக்தியின் அடிப்படையில் நிகழ் பவனவாய் இருக்கும்.

“நம்பினோர் கைவிடப்படார்” என்னும் இயற்கை விதியின் பொருளை உள்வாங்கிக்

கொண்டவர்களாக இருப்பார்கள். அதுமட்டுமல்ல... “எந்த ஒரு செயலுக்கும், அந்த செயலுக்கேற்ற விளைவு உண்டு” என்னும் செயல்-விளைவுத் தத்துவத்தின் மீது ஆழ்ந்த நம்பிக்கை கொண்டவர்களாக இருப்பார்கள்.

காந்தியடிகளைப் படியுங்களேன். எண்ணற்றோர் ஐயுற்ற போதும் ; ஏளனம் செய்த போதும் ; நம்பாத போதும், அவர் ஒருவர் மட்டும் நம்பினார். அவரது உள்ளுணர்வு அவருக்குச் சொன்னது “அஹிம்சை என்னும் ஆயுதமே விடுதலையைப் பெற்றுத் தரும் வல்லமை வாய்ந்தது” - என்னும் உலகப் பெருந்தத்துவத்தை.

அவரது ஒவ்வொரு அடியும் ; ஒவ்வொரு அணுகுமுறையும் ; அவரது

நெய் நந்தவனம் அக்டோபர் 2005

“முதலில் உலகத்தை நீ புரிந்து கொள், உலகம் தன்னால் உன்னைப் புரிந்துகொள்ளும்”

ஒவ்வொரு முடிவும் “அஹிம்சையின்” அடிப்படை யிலேயே தொடர்ந்ததை ஊர் மட்டுமல்ல ; உலகமே அறியும். அவரால் அஹிம்சையை தான் இறக்கும் தருவாயில் கூட கடை பிடிக்க முடிந்ததற்குக் காரணம் என்ன தெரியுமா? கொண்ட கொள்கையின் மீது நம்பிக்கை. அந்த நம்பிக்கை வீண் போக வில்லை. எந்த ஒரு செயலுக்கும் உடனடிப் பலன் கிடைப்ப தில்லை, ஒவ்வொன்றுக்குமென ஒரு காலம் உண்டு. கர்ப்பக்காலம் போல ; அது நிறைவேறாமல், பிரசவம் நிகழ்வ தில்லை அல்லவா? அதுபோலத்தான் ஒவ்வொரு விதையும் முளைப்பதற் கென்று ஒரு காலம் உண்டு. அந்த அவகாசத்தை அதற்குக் கொடுக் காமல் அவசரத்தில் செயல் பட்டால் எதுவும் சாத்தியமற்றுப் போகும்ல்லவா?

“பதறிய காரியம் சிதறிப் போகும்” என்பது பழமொழியே ஆயினும் என்றும் நிற்கவல்ல முதுமொழியுமாகும்.

அன்னைத் தெரசவைப் பாருங்கள் ; 17 வயதில் தாய் நாட்டை விட்டு வந்தவர் எத்தனை துயரங்களை ; அவமானங்களை, தோல்விகளை சந்தித்தபின் நோபல் பரிசை பெற்றிருப்பார்... ஒரு நாளில் நிகழ்ந்த சாதனையா அது?

“ரோம் நகரம் ஒரு நாளில் கட்டப்பட்டதல்ல” - என்பார்கள். இது எவ்வளவு பெரிய உண்மை. இன்று உலகமே அதிசயிக்கும் காதல் சின்னம் தாஜ்மஹால் - ஒரு நாளிலா கட்டப் பட்டது? 22 ஆண்டுகள் ; 22000 மனிதர்களின் உழைப்பில் - என்றாலும் ஷாஜஹான் தனது கனவை நனவாக்கும் வரையில் அயர்ந்து விடவில்லையே? தனது மகன் ஓளரங்கசீப் தன்னைச் சிறையிலிட்ட போதும் வருந்த வில்லையே. ஆக்ரா கோட்டையிலிருந்து தாஜ்மஹாலைப் பார்த்தபடி தான் வாழ்ந்து மறைந்தார்.

அறிவியல் அறிஞர் எடிசனைக் கொஞ்சம் படித்துப் பாருங்கள். அவர் பட்டபாடு கொஞ்சமா? மின்சாரம் என்ற ஒன்று இருக்கக் கூடும் என்னும் அடிப்படை நம்பிக்கைதானே - அவரை அதைக் கண்டெடுக்க வைத்தது. எத்தனை முறை அவர் பரிசோதனைகள் நிகழ்த்தியிருப்பார். பசி, பட்டினி, உறக்கம் - அனைத்தையும் மறந்து தானே தன் இலக்கை எட்டி யிருப்பார். அவர் கொண்ட நம்பிக்கை இருக்கிறதே, அதுதான் அவரை அயராது இடை விடாது இயக்கிக் கொண்டிருந்தது. நம்பிக்கையில்லாமல் முயன்றிருந்தால் அவரால் எந்த ஒரு கண்டுபிடிப்பையும்

அடைந்திருக்க முடியாது. ஆனால் “நம்பிக்கை, நம்பிக்கை, நம்பிக்கை” - இதுதான் அவரின் அத்தனை கண்டு பிடிப்புக்கும் அடித்தளமாய் இருந்திருக்கிறது இல்லையா? பக்தி மார்க்கத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும், அதுவும் முழு நம்பிக்கையை முன் வைப்பதுதான். நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்கள் என அடியார்கள் யாராயினும் சரி... இறைமீது கொண்ட ஐயமற்ற நம்பிக்கை, அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை “நடக்க இயலாததெல்லாம் நடப்பதற்கு உதவி செய்தது அல்லவா?”

சாதனை

சாதிக்க நினைத்தாயோ மனிதா!
சரித்திரம் படைக்க நினைத்தாயோ;
சமுதாயத்துடன் இணைந்து விடு

மக்களை மாற்ற நினைத்தாயோ!
உன் மனதை மாற்றி யமைத்து,
மாட்சிமை யுடையவனாகி விடு

சாதனை படைக்க உள்ளத்தைத் தூண்டி விடு;
உறக்கத்தை மறந்து விடு
உயிர்வாழ உணவு என்றுணர்ந்துவிடு

பாட்டுக்களினால் பாமரமக்களைப்
பரந்த மனங் கொள்ளும்படி யாக்கிவிடு;
பலரையும் உயர்நிலை அடையவிடு

கடின உழைப்பு ஒன்றே வாழ்வில்
காரியம் சாதிக்கும் தூண்டுகோலெனக்
கருத்தாய் உணர்த்திவிடு

சாதனையென்பது மலையைக் கடலாக்குவதோ
கடலை மலையாக்குவதோ அன்று
கலங்கிய மனதை திடமாக்குவதே!

கோழைத்தனச் செயல்கள் பிறரைக்
குறை காண்பதோடு நிற்குமே யன்றி
குறிப்பாக எதையும் படைப்பதில்லை

சாதனை படைக்க நினைக்கும் இளைஞனே!
தட்டியெழுப்பு உன் உள்ளத்தை;
தலைச் சிறந்தவ னாவாய் இத்தரணியிலே

திருமதி. மணிஅர்ச்சுணன், உதகை.

கண்ணப்பன் கல்லாக இருந்த
லிங்கத்தை சிவன் என்று நம்பி எச்சில்
செய்து படைத்தார். எனினும் இறைவன்
மனதில் இடம் பிடித்தார். அதனை
வெறும் கல்லென்று நம்பி யிருந்தால் தன்
கண்ணைப் பெயர்த்தெடுத்து அப்பி
யிருப்பாரா? எவ்வளவு அன்பும்
நம்பிக்கையும் இருந்திருந்தால் தமது
இரண்டாம் கண்ணையும் இடம் பெயர்க்க
முயற்சித்திருப்பார், சிந்தித்துப் பாருங்கள்!
மேலோட்டமாகப் பார்த்தால் மூட
நம்பிக்கையாகத் தோன்றும் இது...
உளவியல் ரீதியாகப் பார்த்தால்
உண்மையென்று விளங்கிவிடும்.

“ஆழ்மனம்” - எதை நம்புகிறதோ
அதைக் கண்முன் கொண்டு வரும் -
என்னும் மெய்ப்பொருளை உணர்ந்து
ஏற்றுக் கொள்ளாதவரையில் நம் வாழ்க்கை
அய்யமும் அச்சமும் நிறைந்த அவல
வாழ்க்கையாகவே நடந்து கொண்டிருக்கும்.

அடுத்ததாக அபிராமிபட்டரின்
வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்தது அனைவரும்
அறிந்ததே... அவர் தவறுதலாக
“அமாவாசை” என்று அரசரிடம்
கூறிவிட்டதை - உண்மை என மெய்ப்பிக்க,
தன் பக்தன் சொன்னது சாத்தியமற்ற
தென்ற போதும் - அதனை நிலைநிறுத்த
அவன் கொண்ட நம்பிக்கைக்குப்
பரிசாக, நிலவாகக் காட்சியளித்த
அபிராமி அம்மனின் கருணை நலம்
நாம் அறிந்ததல்லவா?

அதுமட்டுமல்ல; ஒருவரை ஒருவர்
பார்த்துக் கொள்ளாமலேயே உள்ளத்
தளவில் கொண்ட அன்பின் காரணமாக
வளர்ந்த அற்புதமான நட்பின்
அடையாளமாக, ஒருவர் இறக்கும்
தருவாயில் - அவர் காண நினைத்த தமது
நண்பரை நேரடியாக கண்டுவிட்ட
வரலாற்று அனுபவம் “நம்பிக்கை”
நமக்குச் சொல்லும் சம்பவமாய்
நிகழ்கிறதல்லவா? நான் கோப்பெருஞ்
சோழர் மற்றும் பிசிராந்தையார்
நட்பைத்தான் குறிப்பிடுகிறேன்.

இன்னுமா ஐயம்; இன்னுமா அச்சம்? ●

தொடரும்.